

DE
MORTE
ORNATISSIMAE VIRGINIS
CHARLOTTAE
MARGARETHAE
MENCKENIAE,
FILIAE NATV MAIORIS

ERGA
VIRVM
EXCELLENTISSIMVM, CONSVLTIS-
SIMVM ET AMPLISSIMVM

D. IO. BVRCHARDVM
MENCKENIVM,
CONSIL. ET HISTORIOGRAPHVM REGIVM,
HISTORIARVM PROFESSOREM PVBLICVM
AC SOCIETATIS REGIAE BRITANNICAE SOCIVM
CELEBERRIMVM

PIETATEM TESTATVR
M. IO. GEORGIVS WALCHIVS.

LIPSIAE, a. d. XXVII. Id. MDCCXVI.
LITTERIS FLEISCHERIANIS.

BIBLIOTHECA
POMERAVIANA

EXCELLENTISSIME VIR,
PATRONE PIE COLENDE.

Ehemens est fortunæ casus, qui animum TVVM
conculsit, & de tranquillitatis sede deiecit, nec ul-
lus fatorum ictus senilus TVOS magis adficere pos-
se videtur. amisisti filiam, tam culti ingenii, tam
probatæ moribus, vt spem de illa non mediocrem,
neque cum multis communem, sed singularem,
eximiam & suavisimam habueris. mortem lugens
filia, in qua magnus bonorum numerus, magna virtutum multitudo
se offerebat, & quæ singula in singulis huius fortunæ & ætatis virgini-
bus magna sunt & admirabilia, consociata erant omnia. obuersantur
animo TVO lamentationes, quas romæ & per italiam parentes mise-
ri, creptis bonæ spei liberis, eorum epitaphiis inscripserunt, quos quum
PIENTISSIMOS, SANCTISSIMOS, OBSEQUENTISSIMOS,
BENE MERENTES, KARISSIMOS, EDVCATOS GRAECIS
LATINISQVE LITTERIS, quosdam etiam INCOMPARABILES
prædicauerunt, has aut similes voces, vere miserabiles subnotauere:
FECERVNT, POSVERVNT INFELICISSIMI PARENTES, IN
FELIX

FELIX PATER, INFELICISSIMA MATER, PARENTES MISERI, MOESTISSIMI, AD LACRIMAS RELICTI, AD LVCTVM ET GEMITVVM RELICTI, cetera, quibus miseriam suam dolore & luctu obruti deplorauerunt. (a) namque liberorum donum est munus caeleste, praecipue illorum, quibus semen inest virtutum, quibus pietatem & erga Deum & erga parentes magis & magis constanti studio exercent. (b) adeo igitur nihil firmum, munitum, ac stabile in rebus humanis est, & tam fallaces spes nostrae sunt, & tam fragilis reum mortalium fortuna, vt in medio saepe spatio frangantur, etiam ad fastigium perductae, casu quo minime putabamus, in ruinas implicentur. recordatio fletus romanorum moerentis animum TVVM potest conturbare, & eo magis TVAM adficit mentem, quo propriorem illis casum TVVM intelligis. quodsi philosophia in aduersis solatium morbo TVO veluti medicinam velis adplicare, senties quidem adleuamentum non mediocre, cedes tamen aliquando dolori & desiderio, nec scuto hoc armatus ictus fortunae res TVAS incurrentis ita sustinebis, vt, ne animum TVVM deturbent, cohibere illos & superare queas. philosophia duo praecipua sunt munia, nempe secundis rebus moderari & aduersa lenire, ne iis succumbat animus, id est bonae menti vacare, frenare adfectus, omnia, quae de statu tranquillitatis deturbant, coercere atque in ordinem redigere. alterum munus eo inlustrius est, quo magis in oculos incurrunt virtutis officia, si res nostrae perturbato interdum fortunae casu feruntur, quam si placide tranquilleque omnia fluunt. nam vt Plinius (c) scribit, *nequaquam par gubernatoris est virtus, quum placido & quum turbato mari veletur: tunc admirante nullo illaudatus, inglorius subit portum, at quum stridunt funes, curuatur arbor, gubernacula gemunt, tunc ille clarus & diis maris proximus.* & Maximus Tyrius eadem proponit (d) *ἐγὼ στρατηγὸν διαπιστῶ πάντα εὐτυχήσαντι, οἷον ἂν ἦν Ἀθηναίους στρατηγὸς Νικίας σωθεὶς ἐκ Σικελίας ἢ οἷον ἂν ἦν σωφρονέτηρ δημογωγὸς Κλέων, ἐπαυελθὼν ἐξ Ἀμφιπόλεως. Ὅταν δὲ ἴδω πάντα εὐτυχῶτα καὶ κίβερητήν, καὶ στρατηγόν, καὶ ἰδιώτην καὶ ἀρχηγόν, καὶ ἄνδρα καὶ πῆλον, διαπιστῶ ταῖς εὐτυχίαις, ὡς Σόλων Κροίσῳ, ὡς Ἀμασις Πολυκράτει. Κροῖσος μὲν γὰρ εἶχεν εὐκαποὶ γῆν, Πολυκράτης δὲ ἐνεὼν θάλατταν· ἀλλ' ἔθεν τῶν βέλαιον, ἔχῃ ἢ γῆ Κροίσῳ, ἐκ ἢ θάλατταν Πολυκράτει· ἀλλ' ἐλάμβανεν ὀρόντης μὲν Πολυκράτην, Κροῖσον δὲ κύρῳ καὶ διαδοχῇ, μετ' εὐτυχίαν μακρὰν, ἀθρόον κακῶν. διὰ τῆτο Σόλων ἐκ εὐδαίμονετο Κροῖσον. σοφὸς γὰρ ἦν. διὰ τῆτο Ἀμασις ἀπέπατο Πολυκράτην· ἀσφαλὴς γὰρ ἦν. διὰ τῆτο ἐγὼ ἐπαυὴν βίον γευόμενον κακῶν, ἀλλὰ γευόμενον μόνον, ἔχοντα μὲν τὴν ἀρετὴν, χρωόμενον δὲ αὐτῇ καὶ πρὸς ἀκρίσιος τύχας.*

quibus de causis cognoscit philosophia varietatem fortunae, quae nunquam diu eodem vestigio stet, sed transuersa incurrat, discutiatur stabilita, cuertat opera & consilio firmata, adeoque animi tranquillitatem, summum veluti bonum homini commendat. verum homines sumus, quos quum moeroris causa & finis fugit, cedimus illi & fortius remedium ad mitigandum & releuandum istum circumspicere nos necesse est. in sacris oraculis & in caelesti prouidentia, cuius rationem humanum ingenium non semper capere potest, inuenies id VIR excellentissime, quum cognoscas, Deum cum TIBI & TVIS, tum beatae Filiae TVAE bene cupere. omnia fatorum necessitate concutiantur,

(a) vide Reinesii inscriptiones class. XII. p. 65.
(b) confer Malley ad Platon. de republic. p. 101.

(c) IX. epist. 26. add. Nepotem Attic. X. 6. Liuium XXIV, 8.
(d) Differ. tar. XXXV. m.

20 6997 17

nec quidquam in fastigio felicitatis tuto & secure consistere licet: ex-

(e) Mus. Latinar. Lib. I. Mem. XL.

tat marmor antiquum apud Ferretium (e)

MORIENS. CVM. DIXERIT. IPSE
VIVITE. FELICES. ANIMAE. MORS
OMNIBVS. INSTAT
HAEC. POSTQVAM. POSVERE
SEPVLCRVM
KARL. SCRIPSERE. SODALES.

(f) Cicero Tusc. Quest. III. 19.

inopinata quidem est mors Filiae TVAE & omnia repentina & improvisa sentimus grauiora. (f) verum prudens est, qui cum beate defuncta cognoscit, omne tempus ad mortem esse tempestiuum, quie moritur ante mortem, id est cuius animus tradit sese virtutibus & philosophice saltem moritur, ille haud moritur, quando moritur, & de morte rectam habet opinionem. (g) amantissimus recti & pii sibi optet mortem, vt Dei adspectu fruatur, & animus viribus suis excellentius, clarius perfectiusque vti & niteri queat. (b) amisisti filiam, & cum ea multum gaudium suauissimamque amencitatem, quam in TEMORUM eius integritas excitauit, amisisti. virtutes eius mors non extinxit neque virtutum memoriam, quae mori nescia, ab annis vires sumit & incrementum. memoriam pietatis reliquit intra pectoris cultae penetralia, quae nihilominus vt ignis latere non poterat, sed per alias virtutes, quarum parens est pietas, emicuit. effusissime amasti filiam, amasti quoque omne ipsi gratum & desideratum. quomodo igitur discensus eius TIBI acerbus erit & luctuosus, quum tulerit vitam bene atque innocenter actae fructum copiosissimum, haereditatem illam, quae nec eripi nec transferri ad alterum potest? quis enim nollet futura praesentibus, diuina terrenis, perpetua-breuibus anteponeere? TV beata MENCKENIA ab omni malo liberata, sine discrimine, sine periculo in maxima versaris beatitate! Parentes TVI & omnes qui TE cognouerunt, memoriam TVI iure meritoque conseruabunt,

(g) Epictet. enchirid. c. X. Macrobi. in somn. Scipion. I. 13. (b) vid. Socratem apud Platonem in Phaedon. p. 49. add. Dacier dans les Oeuvres de Platon. tom. II. p. 168.

(i) in Psal. XLVIII. (k) de cura pro mortuis gerenda cap. IV. adde Gutherium de iure Man. lib. II. c. 14. f. p. 262.

Vixit enim, inquit Augustinus (i) in ipsa memoria ille, ubi mortuus est. nec etiam, eodem teste (k) ob aliud vel memoriae vel monumenta dicuntur ea, quae insignita sunt sepulcra mortuorum, nisi quia eos, qui viuientium oculis morte subtrahunt, ne obliuione etiam cordibus subtrahantur, in memoriam reuocant, & admonendo faciunt cogitare: nam & memoriae nomen id apertissime ostendit, & monumentum, eo quod moueat mentem, id est admoneat, nuncupatur. a Te, Gubernator & Domine vniuersi mundi precor, vt excellentissimum MENCKENIVM, ornatisissimam eius coniugem, splendidam familiam protegas & tuearis. salutem illius, felicitatem TIBI in posterum commendo: tranquillum & aequabilem cursum rerum eius omnium TIBI commendo: vulnus eius coelesti & saluberrimae medicinae Tuae commendo. audi Deus, da salutem & prosperitatem MENCKENIO, vt res litteraria, academia nostra, musa mea tenuis habeant incrementum. TVque beata MENCKENIA iterum vale & fruiere felicitate TVA aeterna!

F. R. 62.

Zc
6097

DE
MORTE
ORNATISSIMAE VIRGINIS
CHARLOTTAE
MARGARETHAE
MENCKENIAE,
FILIAE NATV MAIORIS

ERGA
VIRVM
LENTISSIMVM, CONSVLTIS-
MVM ET AMPLISSIMVM

D. BVRCHARDVM
ENCKENIVM,
ET HISTORIOGRAPHVM REGIVM,
ARVM PROFESSOREM PVBLICVM
ETATIS REGIAE BRITANNICAE SOCIVM
CELEBERRIMVM

PIETATEM TESTATVR
O. GEORGIVS WALCHIVS.

PSIAE, a. d. XXVII. Jul. MDCCXVI.
LITTERIS FLEISCHERIANIS.

